

520. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard

2009. április

Nemzetközi könyvvizsgálati standard

Elemző eljárások

**International Federation
of Accountants**

Nemzetközi Könyvvizsgálati és Bizonyosságot Nyújtó Szolgáltatási Standardok Testület
Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetsége
545 Fifth Avenue, 14th Floor
New York, New York 10017 USA

A jelen 520. témaszámú, „Elemző eljárások” című nemzetközi könyvvizsgálati standardot a Nemzetközi Könyvvizsgálati és Bizonyosságot Nyújtó Szolgáltatási Standardok Testület (IAASB) készítette, amely a Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetségének (IFAC) független standardalkotó szervezete. Az IAASB célja a közérdeket szolgálni azáltal, hogy magas színvonalú könyvvizsgálati és bizonyosságot nyújtó szolgáltatási standardokat hoz létre és elősegíti a nemzetközi és a nemzeti standardok konvergenciáját, így módon javítva a gyakorlat minőségét és növelve egységességét világszerte, erősítve továbbá a közvélemény bizalmát a globális könyvvizsgálati és bizonyosságot nyújtó szolgáltatást végző szakma iránt.

A kiadvány ingyenesen letölthető az IFAC honlapjáról: <http://www.ifac.org>. A jóváhagyott szöveget angolul adták ki.

Az IFAC küldetése a közérdek szolgálata, a könyvvizsgálói szakma globális erősítése és az erős nemzetközi gazdaságok fejlődéséhez való hozzájárulás azáltal, hogy magas színvonalú szakmai standardokat hoz létre és elősegíti azok betartását, előmozdítja az ilyen standardok nemzetközi konvergenciáját és véleményt nyilvánít olyan közérdekű kérdésekben, ahol a szakma szakértelme leginkább releváns.

Copyright © 2009. április, Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetsége (IFAC). Minden jog fenntartva. Jelen kiadványról másolat készítése engedélyezett, ha a másolatok tanórákon történő vagy személyes felhasználás célját szolgálják, és azokat nem értékesítik vagy terjesztik, továbbá, ha mindegyik másolat tartalmazza a következő feliratot: „Copyright © 2009. április, Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetsége (IFAC). Minden jog fenntartva. A felhasználást az IFAC engedélyezte. A dokumentum sokszorosítására, tárolására vagy továbbadására vonatkozó engedélyért lépjen kapcsolatba a permissions@ifac.org címmel.” Máskülönben a jelen dokumentum sokszorosítása, tárolása, átadása vagy más hasonló felhasználása csak az IFAC írásbeli engedélyének birtokában lehetséges, kivéve a törvény által engedélyezett eseteket. További információk: permissions@ifac.org.

ISBN: 978-1-60815-015-1

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

520. TÉMASZÁMÚ NEMZETKÖZI KÖNYVVIZSGÁLATI STANDARD

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

(Hatályos a 2009. december 15-én vagy azt követően kezdődő időszakokra vonatkozó pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatára.)

TARTALOM

	Bekezdés
Bevezetés	
A jelen nemzetközi könyvvizsgálati standard hatóköre	1
Hatálybalépés napja	2
Célok	3
Fogalom	4
Követelmények	
Alapvető elemző eljárások	5
Az átfogó következtetés kialakítása során segítséget nyújtó elemző eljárások	6
Az elemző eljárások eredményeinek a vizsgálata	7
Alkalmazási és egyéb magyarázó anyagok	
Az elemző eljárások fogalma	A1–A3
Alapvető elemző eljárások	A4–A16
Az átfogó következtetés kialakítása során segítséget nyújtó elemző eljárások	A17–A19
Az elemző eljárások eredményeinek a vizsgálata	A20–A21

Az 520. témaszámú, „Elemző eljárások” című nemzetközi könyvvizsgálati standard a 200. témaszámú, „A független könyvvizsgáló átfogó céljai és a könyvvizsgálatnak a nemzetközi könyvvizsgálati standardokkal összhangban történő végrehajtása” című nemzetközi könyvvizsgálati standarddal együtt értelmezendő.

Bevezetés

A jelen nemzetközi könyvvizsgálati standard hatóköre

1. A jelen nemzetközi könyvvizsgálati standard az elemző eljárások alapvető vizsgálati eljárásokként történő, könyvvizsgáló általi alkalmazásával foglalkozik („alapvető elemző eljárások”). A jelen nemzetközi könyvvizsgálati standard a könyvvizsgáló arra vonatkozó felelősségével is foglalkozik, hogy a könyvvizsgálat végéhez közeli időpontban olyan elemző eljárásokat hajtson végre, amelyek segítséget nyújtanak a könyvvizsgálónak a pénzügyi kimutatásokra vonatkozó átfogó következtetés kialakítása során. A 315. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard¹ foglalkozik az elemző eljárások kockázatbecslési eljárásokként történő alkalmazásával. A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard követelményeket és útmutatást tartalmaz a becsült kockázatokra válaszul alkalmazott könyvvizsgálati eljárások jellegére, ütemezésére és terjedelmére vonatkozóan; ezek a könyvvizsgálati eljárások magukban foglalhatnak alapvető elemző eljárásokat.²

Hatálybalépés napja

2. A jelen nemzetközi könyvvizsgálati standard a 2009. december 15-én vagy azt követően kezdődő időszakokra vonatkozó pénzügyi kimutatások könyvvizsgálatára hatályos.

Célok

3. A könyvvizsgáló célja, hogy:
 - (a) az alapvető elemző eljárások alkalmazása során releváns és megbízható könyvvizsgálati bizonyítékot szerezzen és
 - (b) a könyvvizsgálat végéhez közeli időpontban olyan elemző eljárásokat tervezzen meg és hajtson végre, amelyek segítséget nyújtanak a könyvvizsgálónak az arra vonatkozó átfogó következtetés kialakítása során, hogy a pénzügyi kimutatások összhangban vannak-e a könyvvizsgáló gazdálkodó egységről szerzett ismereteivel.

Fogalom

4. A nemzetközi könyvvizsgálati standardok alkalmazásában az „elemző eljárások” kifejezés a pénzügyi információknak a pénzügyi és nem pénzügyi adatok közötti ésszerű kapcsolatok elemzésén keresztül történő értékeléseit jelenti. Az elemző eljárások körébe tartozik az olyan azonosított változások és összefüggések szükség szerinti vizsgálata is, amelyek nincsenek összhangban más releváns információkkal, vagy jelentős összeggel eltérnek a várt értékektől. (Hiv.: A1–A3. bekezdés.)

Követelmények

Alapvető elemző eljárások

¹ A 315. témaszámú, „A lényeges hibás állítás kockázatának azonosítása és felmérése a gazdálkodó egység és környezetének megismerésén keresztül” című nemzetközi könyvvizsgálati standard 6. bekezdésének (b) pontja.

² A 330. témaszámú, „A könyvvizsgáló válaszai a becsült kockázatokra” című nemzetközi könyvvizsgálati standard 6. és 18. bekezdése.

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

5. Az alapvető elemző eljárásoknak az alapvető vizsgálati eljárásokként, önmagukban vagy adatok tesztelésével kombináltan, a 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standarddal összhangban történő megtervezése és végrehajtása során³ a könyvvizsgálónak (hiv.: A4–A5. bekezdés.):
- (a) meg kell állapítania az egyes alapvető elemző eljárásoknak az adott állítások esetében való megfelelőségét, figyelembe véve ezen állítások vonatkozásában a lényeges hibás állítás becsült kockázatait és az adatok teszteléseit, ha vannak ilyenek (hiv.: A6–A11. bekezdés);
 - (b) értékelnie kell azon adatok megbízhatóságát, amelyekből a könyvvizsgáló a nyilvántartott összegekre vagy arányszámokra vonatkozó várakozásait kialakítja, figyelembe véve a rendelkezésre álló információ forrását, összehasonlíthatóságát, jellegét és relevanciáját, valamint az elkészítése feletti kontrollokat (hiv.: A12–A14. bekezdés);
 - (c) a nyilvántartott összegekre vagy arányszámokra vonatkozóan várakozást kell kialakítania és értékelnie kell, hogy a várakozás kellően pontos-e ahhoz, hogy olyan hibás állítást azonosítson, amely önmagában vagy egyéb hibás állításokkal együttesen lényeges hibás állításokat eredményezhet a pénzügyi kimutatásokban, és (hiv.: A15. bekezdés)
 - (d) meg kell határoznia a nyilvántartott összegek várt értékektől való eltérésének azon összegét, amely a 7. bekezdésben előírt további vizsgálat nélkül elfogadható. (Hiv.: A16. bekezdés.)

Az átfogó következtetés kialakítása során segítséget nyújtó elemző eljárások

6. A könyvvizsgálónak a könyvvizsgálat végéhez közeli időpontban olyan elemző eljárásokat kell megterveznie és végrehajtania, amelyek segítséget nyújtanak a könyvvizsgálónak az arra vonatkozó átfogó következtetés kialakítása során, hogy a pénzügyi kimutatások összhangban vannak-e a könyvvizsgáló gazdálkodó egységről szerzett ismereteivel. (Hiv.: A17–A19. bekezdés.)

Az elemző eljárások eredményeinek a vizsgálata

7. Ha a jelen nemzetközi könyvvizsgálati standarddal összhangban végrehajtott elemző eljárások olyan ingadozásokat vagy kapcsolatokat azonosítanak, amelyek az egyéb releváns információkkal nincsenek összhangban, vagy amelyek a várt értékektől jelentős összeggel eltérnek, a könyvvizsgálónak ezeket az eltéréseket azáltal kell megvizsgálnia, hogy:
- (a) interjút készít a vezetéssel és a vezetés válaszai szempontjából releváns megfelelő könyvvizsgálati bizonyítékot szerez, valamint
 - (b) az adott körülmények között szükséges egyéb könyvvizsgálati eljárásokat hajt végre. (Hiv.: A20–A21. bekezdés.)

³ A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard 18. bekezdése.

Alkalmazási és egyéb magyarázó anyagok

Az elemző eljárások fogalma (Hiv. 4. bekezdés)

- A1. Az elemző eljárások magukban foglalják annak a mérlegelését, hogy a gazdálkodó egység pénzügyi információit összehasonlítják például:
- előző időszakokra vonatkozó összehasonlítható információval
 - a gazdálkodó egység előre látható eredményeivel, mint például költségtervekkel vagy előrejelzésekkel, vagy a könyvvizsgáló várakozásaival, mint például az értékcsökkenésre vonatkozó becsléssel
 - hasonló ágazati információval, mint például a gazdálkodó egység követelésekhez viszonyított értékesítés arányának ágazati átlagokkal vagy ugyanazon ágazatban működő, összehasonlítható méretű gazdálkodó egységekkel.
- A2. Az elemző eljárások például az alábbi kapcsolatok figyelembevételét is magukban foglalják:
- a pénzügyi információk olyan elemei közötti kapcsolatok, amelyek a gazdálkodó egység tapasztalatai alapján a várakozások szerint előre jelezhető mintát követnek, mint például a bruttó ár és százalékos arányai
 - a pénzügyi információk és a releváns nem pénzügyi információk közötti kapcsolatok, mint például az alkalmazottak számához viszonyított, bérekkel kapcsolatos költségek.
- A3. Az elemző eljárások végrehajtásához különböző módszerek alkalmazhatók. Ezek a módszerek az egyszerű összehasonlítások végrehajtásától a magas szintű statisztikai technikák alkalmazásával történő összetett elemzések végrehajtásáig terjednek. Az elemző eljárások alkalmazhatók konszolidált pénzügyi kimutatásokra, a komponensekre és az információk egyedi elemeire.

Alapvető elemző eljárások (Hiv.: 5. bekezdés)

- A4. A könyvvizsgáló által az állítás szintjén végrehajtott alapvető vizsgálati eljárások lehetnek adatok tesztelései, alapvető elemző eljárások vagy a kettő kombinációja. Annak eldöntése, hogy mely könyvvizsgáló eljárást hajtsa végre, beleértve azt is, hogy alkalmazzon-e alapvető elemző eljárásokat, a könyvvizsgáló azzal kapcsolatos megítélésén alapul, hogy a rendelkezésre álló könyvvizsgáló eljárást várhatóan mennyire hatékonyak és eredményesek abban, hogy az állítások szintjén fennálló könyvvizsgáló kockázatot elfogadhatóan alacsony szintre csökkentsék.
- A5. A könyvvizsgáló interjút készíthet a vezetéssel az alapvető elemző eljárások alkalmazásához szükséges információ rendelkezésre állásáról és megbízhatóságáról, valamint a gazdálkodó egység által végrehajtott ilyen elemző eljárások eredményeiről. Hatékony lehet a vezetés által elkészített elemzési adatok felhasználása, feltéve, hogy a könyvvizsgáló meggyőződött arról, hogy ezeket az adatokat megfelelően készítették el.

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

Adott elemző eljárások adott állítások esetében való megfelelése (Hiv.: 5. bekezdés (a) pont)

- A6. Az alapvető elemző eljárások általában jobban alkalmazhatók az olyan nagyszámú ügyleteknél, amelyek az idő folyamán megjósolhatók. A tervezett elemző eljárások alkalmazása azon a várakozáson alapul, hogy az adatok között vannak és továbbra is lesznek kapcsolatok, amennyiben nincsenek ezzel ellentétes ismert körülmények. Egy adott elemző eljárás megfelelése azonban a könyvvizsgáló arra vonatkozó becslésétől függ, hogy az mennyire lesz hatékony az olyan hibás állítás feltárásában, amely önmagában vagy más hibás állításokkal együttesen lényeges hibás állításokat eredményezhet a pénzügyi kimutatásokban.
- A7. Egyes esetekben még egy nem kifinomult előrejelző modell is hatékony lehet elemző eljárásként. Például azokban az esetekben, amikor a gazdálkodó egység ismert számú, fix fizetésű alkalmazottal rendelkezik az időszakban, a könyvvizsgáló számára lehetséges lehet, hogy ezt az adatot felhasználja ahhoz, hogy az időszakra vonatkozó bérekkel kapcsolatos összes költséget nagy pontossággal megbecsülje, ezáltal könyvvizsgálati bizonyítékot biztosítson egy, a pénzügyi kimutatásokban szereplő jelentős tételre és csökkentse a bérelszámolásra vonatkozó adattesztelések végrehajtásának a szükségességét. A széles körben elismert kereskedelmi mutatók (mint például a különböző típusú kiskereskedelmi gazdálkodó egységek nyereséghányadai) gyakran hatékonyan alkalmazhatók alapvető elemző eljárásokban arra, hogy a nyilvántartott összegek ésszerűségét alátámasztó bizonyítékot nyújtsanak.
- A8. A különböző típusú elemző eljárások különböző szintű bizonyosságot nyújtanak. Például egy lakásokra osztott épületből származó teljes bérletidíj-bevételnek - a bérleti díjából, a lakások számából és a ki nem használt kapacitás mértékéből levezetett - előrejelzését magukban foglaló elemző eljárások meggyőző bizonyítékot szolgáltathatnak és szükségtelenné tehetik az adatok teszteléseinek útján történő további ellenőrzést, feltéve, hogy az elemek megfelelően ellenőrzöttek. Ezzel szemben egy bevételadat megerősítéseként a bruttó árresz százalékos arányainak a kiszámítása és összehasonlítása kevésbé meggyőző bizonyítékot szolgáltathat, de egyéb könyvvizsgálati eljárásokkal kombinálva alkalmazva hasznos megerősítést nyújthat.
- A9. Az adott alapvető elemző eljárások megfeleléségének meghatározását az állítás jellege és a lényeges hibás állítás kockázatának könyvvizsgáló általi becslése befolyásolja. Ha például hiányosak az értékesítési megrendelések feldolgozása feletti kontrollok, lehet, hogy a könyvvizsgáló a követelésekkel kapcsolatos állítások esetében nagyobb mértékben támaszkodik az adatok teszteléseire, mint az alapvető elemző eljárásokra.
- A10. Adott alapvető elemző eljárások akkor is megfelelőnek tekinthetők, ha ugyanarra az állításra adatok teszteléseiket hajtják végre. Például a követelésegyenlegek értékelésére vonatkozó állítással kapcsolatos könyvvizsgálati bizonyíték megszerzése során a könyvvizsgáló a követelések behajthatóságának meghatározása céljából a fordulónap utáni pénzbevételekre vonatkozó adatok teszteléseinek végrehajtásán kívül elemző eljárásokat alkalmazhat a vevőszámlák korosítására.

Állami szektorbeli gazdálkodó egységekre jellemző szempontok

- A11. A pénzügyi kimutatásokban szereplő egyes tételek közötti, az üzleti egységek könyvvizsgálata során hagyományosan figyelembe vett kapcsolatok lehet, hogy nem mindig relevánsak a kormányok vagy egyéb állami szektorbeli nem üzleti gazdálkodó egységek könyvvizsgálata során; például számos állami szektorbeli gazdálkodó egységnél lehet, hogy kevés közvetlen kapcsolat van a bevételek és a ráfordítások között. Emellett, mivel az eszközök megszerzésével kapcsolatos ráfordítást nem lehet aktiválni, lehet, hogy

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

nincs kapcsolat például a készletekkel és a befektetett eszközökkel kapcsolatos ráfordítások, valamint az ezen eszközök pénzügyi kimutatásokban szereplő összege között. Az állami szektorban lehet, hogy ágazati adatok vagy statisztika sem áll rendelkezésre összehasonlítás céljából. Egyéb kapcsolatok azonban relevánsak lehetnek, például az útépités egy kilométerre eső költségének eltérései vagy a beszerzett gépjárművek számának a használatból kivont gépjárművekkel történő összehasonlítása.

Az adatok megbízhatósága (Hiv.: 5. bekezdés (b) pont)

A12. Az adat megbízhatóságát annak forrása és jellege befolyásolja, és az azoktól a körülményektől függ, amelyek között az adatot megszerezték. Ennek megfelelően annak meghatározása során, hogy az adott adat az alapvető elemző eljárások megtervezéséhez megbízható-e, az alábbiak relevánsak:

- (a) A rendelkezésre álló információ forrása. Az információ megbízhatóbb lehet például, ha azt a gazdálkodó egységen kívüli független forrásokból szerezték be.⁴
- (b) A rendelkezésre álló információ összehasonlíthatósága. A szélesebb ágazatra vonatkozó adatot például lehet, hogy ki kell egészíteni annak érdekében, hogy összehasonlítható legyen egy speciális termékeket gyártó és értékesítő gazdálkodó egység adatával.
- (c) A rendelkezésre álló információ jellege és relevanciája. Például az, hogy a költségterveket várható eredményeként alakították-e ki, nem pedig elérendő célokként, és
- (d) az információ elkészítése feletti, annak teljességének, pontosságának és érvényességének biztosítása érdekében kialakított kontrollok. Például a költségtervek elkészítése, áttekintése és karbantartása feletti kontrollok.

A13. A könyvvizsgáló mérlegelheti az azon információk gazdálkodó egység általi elkészítése feletti kontrollok működési hatékonyságának tesztelését, ha vannak ilyenek, amelyeket a könyvvizsgáló a becsült kockázatokra válaszul alkalmazott alapvető elemző eljárások végrehajtása során felhasznál. Ha ezek a kontrollok hatékonyak, a könyvvizsgáló általában jobban bízik az információk megbízhatóságában, és ezért az elemző eljárások eredményeiben is. A nem pénzügyi információk feletti kontrollok működési hatékonysága gyakran tesztelhető a kontrollok egyéb teszteléseivel együtt. Például az értékesítési számlák feldolgozása feletti kontrollok kialakítása során a gazdálkodó egység kialakíthat kontrollokat az értékesített mennyiségek nyilvántartása felett. Ilyen körülmények között a könyvvizsgáló az értékesített mennyiségek nyilvántartása feletti kontrollok működési hatékonyságát az értékesítési számlák feldolgozása feletti kontrollok működési hatékonyságának teszteléseivel együtt tesztelheti. Másik megoldásként a könyvvizsgáló mérlegelheti, hogy az információt alávetették-e könyvvizsgálati tesztelésnek. Az 500. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard követelményeket állapít meg és útmutatást nyújt az alapvető elemző eljárásokhoz felhasználandó információra vonatkozóan végrehajtandó könyvvizsgálati eljárások meghatározásával kapcsolatban.⁵

A14. Az A12. bekezdés (a)–(d) pontjaiban kifejtett kérdések attól függetlenül relevánsak, hogy a könyvvizsgáló a gazdálkodó egység időszak végi pénzügyi kimutatásain hajt-e végre alapvető elemző eljárásokat vagy év közben és a hátralévő időszakra alapvető elemző eljárások végrehajtását tervezi. A 330. témaszámú

⁴ Az 500. témaszámú, „Könyvvizsgálati bizonyítékok” című nemzetközi könyvvizsgálati standard A31. bekezdése.

⁵ Az 500. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard 10. bekezdése.

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

nemzetközi könyvvizsgálati standard követelményeket állapít meg és útmutatást nyújt az év közben végrehajtott alapvető vizsgálati eljárásokkal kapcsolatban.

Annak értékelése, hogy a várakozás kellően pontos-e (Hiv.: 5. bekezdés (c) pont)

A15. Az alábbi kérdések relevánsak a könyvvizsgáló arra vonatkozó értékelése szempontjából, hogy kellő pontossággal alakítható-e ki a várakozás ahhoz, hogy olyan hibás állítást azonosítson, amely egyéb hibás állításokkal együttesen lényeges hibás állításokat eredményezhet a pénzügyi kimutatásokban:

- Az, hogy milyen pontossággal jelezhetőek előre az alapvető elemző eljárások várható eredményei. A könyvvizsgáló például nagyobb következetességre számíthat a bruttó nyereséghányadok egyes időszakok közötti összehasonlítása során, mint az olyan diszkrecionális ráfordítások, mint például a kutatási vagy reklámozási költségek összehasonlítása során.
- Az információ alábonthatóságának mértéke. Az alapvető elemző eljárások például hatékonyabbak lehetnek, ha azokat valamely tevékenység egyes részeire vonatkozó pénzügyi információkra vagy egy diverzifikált gazdálkodó egység komponenseinek pénzügyi kimutatásaira alkalmazzák, mint ha a gazdálkodó egység egészére vonatkozó pénzügyi kimutatásokra.
- A pénzügyi és nem pénzügyi információk rendelkezésre állása. A könyvvizsgáló mérlegelheti például, hogy az alapvető elemző eljárások megtervezéséhez rendelkezésre állnak-e pénzügyi információk, mint például tervek vagy előrejelzések és nem pénzügyi információk, mint például a gyártott vagy értékesített darabszámok. Ha az információk rendelkezésre állnak, a könyvvizsgáló az információk megbízhatóságát is mérlegelheti a fenti A12–A13. bekezdésben leírtak szerint.

A nyilvántartott összegek várt értékektől való eltéréseinek elfogadható összege (Hiv.: 5. bekezdés (d) pont)

A16. A várakozáshoz képest tapasztalt eltérés azon összegének könyvvizsgáló általi meghatározását, amely további vizsgálat nélkül is elfogadható, a lényegesség⁷ és a bizonyosság kívánt szintjével való összehang befolyásolja, figyelembe véve azt a lehetőséget, hogy egy hibás állítás, önmagában vagy más hibás állításokkal együttesen lényeges hibás állításokat eredményezhet a pénzügyi kimutatásokban. A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard előírja a könyvvizsgáló számára, hogy annál meggyőzőbb könyvvizsgálati bizonyítékot szerezzen, minél magasabb a könyvvizsgáló által becsült kockázat.⁸ Ennek megfelelően, az eltérés vizsgálat nélkül elfogadhatónak tekintett összege a meggyőző bizonyíték kívánt szintjének elérése érdekében a becsült kockázat növekedésével csökken.⁹

Az átfogó következtetés kialakítása során segítséget nyújtó elemző eljárások (Hiv. 6. bekezdés)

A17. A 6. bekezdéssel összehangban megtervezett és végrehajtott elemző eljárások eredményeiből levont következtetések célja, hogy megerősítsék az egyes komponensek vagy a pénzügyi kimutatások elemeinek

⁶ A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard 22–23. bekezdése.

⁷ A 320. témaszámú, „Lényegesség a könyvvizsgálat tervezésében és végrehajtásában” című nemzetközi könyvvizsgálati standard A13. bekezdése.

⁸ A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard 7. bekezdésének (b) pontja.

⁹ A 330. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard A19. bekezdése.

ELEMZŐ ELJÁRÁSOK

könyvvizsgálata során kialakított következtetéseket. Ez segítséget nyújt a könyvvizsgálónak abban, hogy ésszerű következtetéseket vonjon le, amelyekre a könyvvizsgálói véleményt alapozza.

- A18. Ezen elemző eljárások eredményei lényeges hibás állítás korábban fel nem ismert kockázatát azonosíthatják. Ilyen körülmények között a 315. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard előírja a könyvvizsgáló számára, hogy a lényeges hibás állítás kockázatainak könyvvizsgáló általi becslését felülvizsgálja és a további tervezett könyvvizsgálati eljárásokat ennek megfelelően módosítsa.¹⁰
- A19. A 6. bekezdéssel összhangban végrehajtott elemző eljárások hasonlóak lehetnek a kockázatbecslési eljárásokként alkalmazott eljárásokhoz.

Az elemző eljárások eredményeinek a vizsgálata (Hiv. 7. bekezdés)

- A20. A vezetés válaszai szempontjából releváns könyvvizsgálati bizonyíték beszerezhető az ezen válaszoknak a könyvvizsgáló által a gazdálkodó egységről és annak környezetéről szerzett ismeretek figyelembevételével történő értékeléséből, valamint a könyvvizsgálat során megszerzett egyéb könyvvizsgálati bizonyítékkal együtt.
- A21. Az egyéb könyvvizsgálati eljárások végrehajtására például olyan esetekben lehet szükség, amikor a vezetés nem tud magyarázatot adni, vagy amikor a magyarázat a vezetés válaszai szempontjából releváns, megszerzett könyvvizsgálati bizonyítékkal együtt nem tekinthető megfelelőnek.

¹⁰ A 315. témaszámú nemzetközi könyvvizsgálati standard 31. bekezdése.

International Federation of Accountants

545 Fifth Avenue, 14th Floor, New York, NY 10017 USA
Tel +1 (212) 286-9344 Fax +1 (212) 286-9570 www.ifac.org